

den anden Fæster. Dette Sidste, at den nye Lov skulde have tilbagevirkende Kraft, har Ministeriet dog ikke troet at kunne gaae ind paa, og det er i saa Henseende i Samklang med Amtmanden paa Færøerne. Da Lagthinget imidlertid har holdt paa det Modsatte, har jeg meent at burde gjøre opmærksom paa, at Lovforslaget ikke er aldeles overeensstemmende med Færingernes Ønske. De ønske, som jagt, at Lovreglen skal have tilbagevirkende Kraft, medens Lovforslaget gaaer ud paa, at det kun for Fremtiden skal være saaledes, at Sønerne af den Fæster, hvis Enke gifter sig paany, skulle have fortrinlig Afgang til Kongsfæstet fremfor hendes Søner med den anden Mand. Jeg har dog ikke villet stille noget Forslag til en Forandring i saa Henseende, idet jeg har antaget, at det paagjældende Spørgsmaals Afgjørelse vel nok kunde berøve indtil 3die Behandling af Lovforslaget, inden hvilken jeg vil haabe, at den færøiske Landstingsmand vil komme tilstede, i hvilket Tilfælde han vil kunne stille Ændringsforslag derom, saafremt han maatte finde Anledning dertil. Men ved Siden af saaledes at gjøre opmærksom paa, hvorledes Forholdet er, skal jeg dog endnu, forsaavidt Ministeriet ikke tilsidst skulde ville gaae ind paa, at den nye Lov, i Overensstemmelse med hvad Færingerne ønske, faaer tilbagevirkende Kraft, tillade mig at henstille, om det ikke var muligt, at der kunde gaaes en Middelvei, nemlig saaledes, at Ministeriet bemyndigedes til at give Loven tilbagevirkende Kraft, naar der i de enkelte Tilfælde androges derpaa, og Ministeriet derhos fandt, at Omstændighederne forøvrigt talte derfor. Der kunde jo tænkes at være forskjellige Grunde tilstede, der netop maatte tale for, at den første Fæsters Søn fik Fortrinret til Fæstet, som f. Ex. at han var en myndig og sat Mand naar Fæstet blev ledigt, medens den sidste Fæsters Søn endnu var umyndig, ja maaffæet Barn. Naar saaledes særlige Forhold talte for, at den første Fæsters Søn som mere

til mig, at det maatte kunne tilstedes. Min Hensigtling gaaer altsaa ud paa, at der skulde skee en Tilføielse til Lovforslaget om, at Ministeriet skulde være bemyndiget til at gjøre de i samme fastsatte Regler gjældende paa den tidligere afdøde Fæsters Søn ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor Fæstet allerede gennem Ægtefælskab med Enken er gaaet over paa en ny Fæster, naar Andragende indgaves derom og Omstændighederne talte derfor. Det er kun for at forberede en saadan Ordning, at jeg har tilladt mig at tage Ordet.

Justitsministeren: Jeg kan ikke indrømme det ærede Medlem nogen Udkomst fremfor os Andre til at have Interesse for færøiske Forhold, men forøvrigt er det mig naturligtvis altid kjært, naar der i disse Sager, som jo ikke Mange troe sig særligt opfordrede til at tage sig af, dog er Noget, som med Interesse og Sagkundskab vil tage Deel i Forhandlingen. — Det ligger jo i Sagens Natur, at der er en stor Deel af de Spørgsmaal, som komme frem ved saadanne Sager, ved hvilke vi vistnok Alle maae være stærkt opfordrede til at lægge en afgjørende Vægt paa de Anskuelser, som yttres fra Færøerne, og navnlig maa man da — thi man maa jo see at finde en Vei, gennem hvilken man kan faae en fælles Udtalelse at holde sig til, da det jo ellers opløser sig i individuelle Ytringer — holde sig til Lagthinget. Ad denne Vei faaer man Oplysning om de særlige og eiendommelige Forhold, som det jo er reent tilfældigt, om vi ellers paa anden eller tredie Haand kunne faae Kundskab om — thi paa første Haand er der jo Tugen af os, der kan vide Noget om det, undtagen de, der netop maatte have været paa Færøerne — og ligeledes er det naturligt, hvor man staar frit saaledes, at der kan tages Hensyn til de paa Færøerne raadende Meninger, at man der ogsaa nærmest holder sig til Lagthingets Udtalelser. Men ved Siden deraf er der i mangfoldige Sager ogsaa visse almindelige Betragt-